CÎTEVA SUGESTII PENTRU TEME DE ANALIZĂ LA ÎNCHEIEREA TURULUI DIVIZIEI A

LA CE DISTANȚĂ NE AFLĂM DE CONCEPTUL DE „FOTBAL MODERN"?

Pînă în martie, cînd se va relua campionatul, revista noastră ca și ziarul „Sportul" sau rubricile de specialitate ale altor ziare și publicații vor dezbate, desigur, aspecte din cele mai zglurite ale recent încheiatului tur al Diviziei A.

În plus, așa cum s-a anunțat, echipele și-au programat ședințe speciale de analiză a comportării lor (pentru ca, plecînd de la constatările pe care le vor extrage, să-și fundamenteze în consecință pregătirea viitorului tezon), după cum, o asemenea amplă analiză — la nivelul sintetic și de ansamblu firesc — o va face forul de conducere a fotbalului nostru, F.R.F.

De aceea, aceste rînduri nu își propun — nu își pot propune deocamdată altceva — decît O FOARTE GENERALĂ INVENTARIERE A PROBLEMELOR CARE — după părerea noastră — AR PUTEA FI PUSE ÎN DISCUȚIE, ASUPRA CĂRORA AR TREBUI SĂ SE ÎNDREPTE „CONUL DE LUMINĂ" AL ANALIZELOR.

Dar înainte de enunțarea unor teme cu caracter general (care apreciem că ar merita tratate și a căror însumare ar putea duce la o concluzie reală și instructivă asupra primei părți a campionatului), vom încerca să facem cîteva prime aprecieri, fără a îndrăzni a le ridica la nivelul de concluzie, ci așteptînd ca viitoarele analize să le valideze sau să le infirme.

Ni se pare, de exemplu, că NIVELUL GENERAL AL COMPETIȚIEI N-A FOST DE NATURĂ A NE ADUCE PREA MULTE SATISFACȚII, RAPORTÎNDU-L LA OBIECTIVUL PRINCIPAL STABILIT DE STARTUL COMPETIȚIONAL, APROPIEREA DE CEL MAI RIDICAT STANDARD CONTINENTAL.

S-a vorbit înainte de începerea acestei a 55-a ediții a Diviziei A, despre necesitatea ca ea să însemne UN PAS VIGUROS PE DRUMUL APROPIERII DE CEEA CE SE NUMEȘTE ÎN LUME „MARELE FOTBAL" SAU „FOTBALUL TOTAL" SAU „FOTBALUL SPECTACOL", denumiri diverse, cu conținut oarecum nuanțat, dar convergînd toate spre aceeași idee de fond: UN JOC COMPLET, OMOGEN CA NIVEL AL TUTUROR COMPONENTELOR SALE (tehnicitate, orientare tactică modernă, multilateralitate, realism, eficacitate, pregătire atletică solidă, angajament fizic, etc), DIN CARE SĂ DECURGĂ ÎNTRECERI ATRACTIVE, SPECTACULOASE. Ar fi nedrept să contestăm unele bune intenții în această privință, unele eforturi depuse, dar ar fi la fel de nedrept — și în detrimentul fotbalului nostru, al viitoarei sale dezvoltări — să ne mulțumim cu CELE CÎTEVA CAZURI POZITIVE (derbyul Dinamo-Steaua, de exemplu, din care cineva spunea că o serie de secvențe filmate ar putea concura cu succes mult gustatele fragmente din campionatul englez, pe care televiziunea le prezintă cu regularitate), CAZURI DE EXCEPȚIE PE CARE SĂ LE ABSOLUTIZĂM. Noi credem că meciurile acestui tur nu sînt de natură a ne mulțumi sub raportul mediu al calității, mai ales că în a doua parte a sezonului AU FOST CÎTEVA ETAPE ÎN ȘIR ÎN CARE PARTIDELE DE DIVIZIA A N-AU DEPĂȘIT O MEDIOCRITATE PARALIZANTĂ, reducîndu-se la aceeași luptă surdă pentru puncte, pentru o victorie minimă, la limită, de unde și acele recorduri negative de ineficacitate, despre care s-a mai vorbit. (Timp de patru etape, consecutiv, IX—XII, cifra golurilor înscrise a fost de 13, 13, 12, 12!).

În ultima parte a turului (patru etape), revista noastră a luat inițiativa de a acorda meciurilor de Divizia A CALIFICATIVE DE VALOARE, pornind de la ideea că, în ciuda unui oarecare element de subiectivism în apreciere, care poate interveni la unele partide, totuși „grosso modo", pe o etapă sau mai multe, erorile nu pot fi precumpănitoare ei, din contră, se poate căpăta o idee apropiată de realitate. Ei bine, din cele 32 de meciuri urmărite în acest spirit, unul singur a primit calificativul „foarte bun"!

Dacă, în legătură cu echipa națională, se spunea adesea (și cu destul fundament logic) că ea este o REFLECTARE A CAMPIONATULUI, iată atunci un alt argument care ne îndreptățește să ne declarăm INSATISFACȚIA FAȚĂ DE NIVELUL TURULUI DIVIZIEI A, pentru că și sezonul de toamnă al reprezentativei noastre a fost unul din cele mai nereușite, ca evoluție și ca rezultate, din ultimii 2—3 ani.

Reținem însă ca o notă bună pentru turul campionatului (notă bună, în special sub aspectul INTERESULUI COMPETIȚIONAL propriu-zis, al întrecerii ca atare, fără a acorda fenomenului și implicații valorice), ECHILIBRUL SAU SUB LATURA ACUMULĂRILOR DE PUNCTE, CEEA CE A FĂCUT CA ECHIPELE SĂ FIE MEREU FOARTE GRUPATE, CEEA CE A DUS LA DESELE SCHIMBĂRI DE LIDERI (uneori săptămînă de săptămînă) ȘI LA UN CLASAMENT ACTUAL DE ASEMENEA FOARTE STRÎNS, inapt de a furniza de pe acum prea multe indicii privind marile sale întrebări tradiționale: campioana și echipele retrogradate.

Dar, dacă aceasta este o trăsătură pozitivă, au mai fost aspecte (dese abateri de la disciplină, insuficienta lansare de jucători noi pentru echipa națională A, calitatea generală a arbitrajelor) cu care nu ne putem lăuda și care ar trebui amplu și atent dezbătute în pauza competițională.

Și pentru că am ajuns aici, iată cîteva teme (enunțate fără pretenția de doctă sistematizare) pe care le socotim demne de a fi discutate în intervalul dintre cele două sezoane, evident fără ca această primă inventariere să poată fi socotită limitativă.

— Fotbalul practicat în campionatul nostru, în raport cu trăsăturile așa-numitului fotbal modern (orientare, sisteme de joc, pregătire atletică, metodică a antrenamentului, gradarea efortului, multilateralitate, jucătorul complet, etc);

— Campionatul ca suport al echipei naționale (cadre, pregătire în cluburi, aportul antrenorilor de Divizia A la munca de selecție, colaborarea acestora cu conducerea tehnică a loturilor);

— Orientarea și desfășurarea procesului de instruire în cluburi, controlul și îndrumarea acestuia de către F.R.F., prin colegiul de antrenori, de către conducerile de cluburi și secții;

— Concordanța dintre loturile echipelor divizionare A și exigențele jocului modern;

— Raportul dintre cerințele unei instruiri moderne și condițiile materiale concrete ale echipelor: ce se face pentru asigurarea acestora;

— Aderiunea jucătorilor la imperativele actuale ale fotbalului nostru, participarea lor la obiectivele propuse, răspunderea lor;

— Aspecte moral-educative, disciplinare.

Ne-am limitat la cîteva teme de fond, dar este de la sine înțeles că discuțiile asupra turului nu pot ignora aspecte ca: activitatea diferitelor organisme ale federației implicate în buna desfășurare a competiției; organizarea meciurilor; viața secțiilor cu echipe în campionat; activitatea echipelor de tineret-rezerve și felul cum competiția lor răspunde deziderateler pentru care ființează: politica promovărilor; latura medico-sportivă, etc, etc.

Iată, deci, cîte lucruri avem de discutat, de acum și pînă la reluarea campionatului, noi, echipele, federația, toți factorii care pot contribui la buna soluționare a problemelor acestui sport, pe care în 1973 îl așteaptă încercări atît de grele!

Să sperăm că discuțiile nu vor fi searbăde, ci vor avea SÎMBURELE CONCRET NECESAR ACȚIUNII, REZOLVĂRII PRACTICE. Mai ales la acel nivel unde se decide, practic, „bătălia fotbalului", la cluburi.

Radu URZICEANU

ÎNTREGUL POPOR CINSTEȘTE ANIVERSAREA REPUBLICII PRIN MĂREȚE SUCCESE

Pretutindeni pe cuprinsul patriei, oriunde se plămădesc bunurile materiale și spirituale făurite de talentul, priceperea și hărnicia poporului nostru, fiecare zi care ne apropie de data memorabilului jubileu al Republicii este marcată de noi eforturi și alte izbînzi în marea angajare națională pe frontul muncii, al producției.

Trăim un sfîrșit de an fierbinte, încadescent, iar apusul lui calendaristic este, de fapt, un superb răsărit, vestitor al unor zări noi, minunate.

Simțim fiecare, parcă mai puternic, dogoarea înaltelor imperative patriotice reieșite cu atîta claritate, pregnanță și vibrație din documentele de partid, adoptate la Conferința Națională sau la Plenara din noiembrie, purtînd parafa istorică a lui 1972.

Întreaga națiune participă plenar și adînc responsabil la vasta operațiune de construcție și reconstrucție preconizată de partid pe cele mai diverse planuri, în toate resorturile existenței și activității umane.

Definitorii pentru perioada pe care o traversăm în drumul glorios și, pe alocuri, aspru al înfăptuirii societății socialiste multilateral dezvoltate sînt creșterea necontenită a rolului conducător al partidului în toate domeniile activității, prezența puternică, nemijlocită și conștientă a maselor la conducerea statului, dezvoltarea și adîncirea necontenită a democrației noastre socialiste. La aceste cote simțim nevoia să evaluăm, așadar, semnificația anului 1972 în contextul general al activității rodnice și îmbelșugate desfășurate în acest sfert de veac al Republicii.

Sîntem martorii cotidieni ai modului fertil în care eroica noastră clasă muncitoare își ia rămas bun de la 1972. De altfel, foarte multe unități economice, județe întregi, ramuri de producție au pășit încă de pe acum în 1973, lucrează de mai multă vreme în contul anului viitor. Acești admirabili exponenți ai patriotismului concret, acești oameni ai faptelor, ai eroismului cotidian și anonim au și sărbătorit... Revelionul, în atmosfera tulburătoare a muncii, sub focurile mirifice de artificii ale șarjelor de oțel, lîngă cupele încărcate ale excavatoarelor, printre serpentinele strălucitoare ale spanurilor, așezînd noi și noi cărămizi la mărețul edificiu al zilei de mîine.

Este, de bună seamă, practic imposibil să înserăm aici întregul tablou de onoare al celor care s-au simțit capabili să se măsoare cu timpul și să-l învingă ca niște desăvîrșiți atleți.

Care a fost mobilul ce i-a purtat înainte? Ce combustibil au folosit pentru această splendidă cursă? Răspunsul e foarte simplu. **Dorința proprie fiecărui om de autodepășire, alimentată — ca niciodată mai puternic — de chemarea partidului, atît de răscolitoare prin firescul ei, „să facem mai mult, mai repede, mai bine, pentru țară și pentru noi!"** Și din aceste cuvinte simple, adresate în primul rînd inimii și după aceea brațelor, a izvorît lozinca devenită în scurt timp o deviză: **„Cincinalul înainte de termen!"**, cu permanentele ei ameliorări — **„Cincinalul în 4 ani și jumătate", „În 4 ani și 4 luni!", „În 4 ani și 3 luni!"**. Probabil că această progresie de scădere, în care încep să capete valori inestimabile nu luna, nu ziua, ci ora și minutul, ne va pune pe parcursul anului 1973 în fața unor tablouri noi și mai uimitoare.

Îi simțim pașii, cadența solemnă, respirația fierbinte!...

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

UN CAZ STRIGĂTOR LA CER

Ecourile arbitrajului lui Rotaru, de joi, nu s-au stins încă pentru că de fapt nu s-a dat nici o decizie pînă acum în cazul jucătorului eliminat în timpul partidei **Dinamo — Farul** (cîștigat de primii cu scorul de 2—0) recte, jucătorul Dumitrache...

Mai întîi un istoric al acestor arbitraje despre care am scris nu numai noi de mai multe ori în această toamnă fistichie. E o suferință mai veche, inexplicabilă. Un arbitru, l-am numit pe V. Pădureanu, cîștigă titlul de cel mai bun cavaler al fluierului cu un an în urmă și în anul următor este suspendat pe 6 luni pentru incapacitate de a conduce o partidă grea. Cred, de altfel, că asta dă cheia întregului mister. Oamenii sînt inegali, nu duc probabil o viață mai puțin agitată, de unde un surmenaj care-i face incapabili să se obiectiveze, incapabili de a da o decizie rapidă și justă. Toate marile gafe ale acestui sezon în arbitraj s-au datorit numai distracției, și lipsei de condiție fizică, adică privirea fazelor decisive de la distanță, inconvenabil, de unde și explicația erorilor....

Dar să revenim la Rotaru care a arbitrat joi partida dintre **Dinamo** și **Farul**. Trebuie spus de la început că acest om mi se pare onest și că nu-l suspectez de antipatie față de echipa din Ștefan cel Mare. Dar de la onestitate pînă la lipsa unei inteligențe minime care să te facă să decizi exact ceea ce așteaptă un stadion întreg de la tine, inclusiv jucătorii, este o distanță bună...

Rotaru era, pe la jumătatea meciului pomenit, ceea ce se numește în box **groggy**, adică pe măsură ce timpul se scurgea, hotărîrile lui deveneau din ce în ce mai eronate. Psihologic, lucrul este explicabil. El greșise grav de cîteva ori, simțea iritarea celor din teren și mai ales mînia ironică a celor din tribune care-l apostrofau continuu. Oprind din joc ignorînd legea avantajului, decizii pe dos, jocul crîmpoțit de intervenții cu totul absurde, anulări de acțiuni prin fluierat pripit și așa mai departe.

Dar să povestim mai bine faza care a dus la eliminarea lui Dumitrache. Ziarul „Sportul" a avut buna idee de a publica istoricul infracțiunilor săvîrșite de cei din teren în fața ochilor lui Rotaru. Era limpede că **omul văzuse tot**, dar decizia a fost luată sub imperiul unei judecăți pripite. Să recapitulăm; la o fază de mare presiune la poarta **Farului**, Dumitrache trage pe sus și înscrie spectaculos un gol la care nu spera nimeni, nici măcar dinamoviștii. În acel moment, Ghirca, un cunoscut **vînător de oase**, ca să ne exprimăm în limbajul fotbaliștilor, sare la Dumitrache și-l lovește în genunchi, cu furie. Era reacția huliganică a unui om dezechilibrat, care nu-și poate opri nervii în momentul cînd i se întîmplă ceva neplăcut. De altfel, trebuie spus că de la început echipa constănțeană a jucat într-un mod curios. Nu am văzut atîta agresivitate de mulți ani, de foarte multă vreme rezolvări atît de stîngace terminate cu faulturi, ca la Stoica și la agresorul de mai tîrziu, Ghirca...

Nu știu cine-i învață pe jucătorii **Farului** că atacul la picioare este preferabil fineței execuției tehnice de calitate și mă întreb: dacă la București constănțenii joacă în felul acesta, ce se petrece pe malul mării cu echipele aflate în deplasare acolo? Nu este greu deci să-ți explici unele rezultate și chiar poziția din clasament a **Farului** privind aceste ieșiri cu totul necontrolate...

Așadar să revenim la cazul Dumitrache. Deci după primirea loviturii în genunchi, care putea să-l scoată din joc pe multă vreme, Mopsul a reacționat și el necontrolat. Cred că nimeni nu cere unui jucător să facă pe Isus Cristos în astfel de situații. De ce l-a eliminat atunci Rotaru numai pe Dumitrache? Are o slabă ținere de minte, și-a adus aminte că jucătorul dinamovist este recidivist? Nu știm! Ceea ce știm cu siguranță este faptul că el a greșit foarte grav pentru că normal ar fi fost să fie eliminat **de la început** jucătorul Ghirca, lîngă care arbitrul se afla și-atunci, cu mai multă decizie, cum fac arbitrii cei buni, hotărîrea lui de a elimina rapid pe cel vinovat inițial, ar fi curmat răspunsul lui Dumitrache și am fi rămas cu o impresie bună despre cel ce conducea jocul.

Consecințele acestei dispute le vom vedea. Sigur că din nou Dumitrache va plăti lipsa lui de stăpînire, dar după mine jucătorul constănțean merită o sancțiune exemplară care cred că va fi luată de Comisia de disciplină pentru că altfel vom crede că începe să existe un **„caz Dumitrache"**, adică o persecuție exercitată asupra lui. Cît despre Rotaru, scoateți-l, domnilor, la pensie. E vremea, zău așa.